

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/941/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214281
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812214281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Ivety Martinákovej v právnej veci navrhovateľa E. E. B., s.r.o., so sídlom A., X. 3, J. XX XXX XXX, zastúpeného A. advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom A., X. 3, J. XX XXX XXX proti odporkyni V. M., bytom W., Q. XXX/XX, prechodne bytom W., K. X/X, o zaplatenie sumy 1.359,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. júna 2013, č.k. 10C/12/2013-89, takto

rozhodol:

Späťvzatie návrhu **n e p r i p ú ť a .**

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie čiastočne zastavil o zaplatenie sumy 106,34 Eur, 8 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.121,88 Eur od 04.07.2012 do 20.05.2013, o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 967,53 Eur od 04.07.2012 do 20.05.2013. Pripustil zmenu návrhu v časti sadzby úrokov z omeškania zo sadzby 8 % ročne na sadzbu 5 % ročne. Určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2005 v čl. III, v bode 4, v ktorej dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí, je neprijateľná. Návrh zamietol. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 28.10.2005 účastníci uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0372524657, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni v sume 31.000,- Sk, ktoré sa zaviazala zaplatiť so 17,30 % ročným zmluvným úrokom, s poplatkom za správu úveru v sume 50,- Sk mesačne v mesačných splátkach po 829,- Sk s tým, že prvá splátka bola splatná 20.11.2005 a posledná splátka bola splatná dňa 20.10.2010. Splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 9,92 %. V prípade porušenia povinností odporkyne splácať poskytnutý úver riadne a včas, boli v bode 7.4.4. a 7.4.8. VOP dojednané úroky z omeškania vo výške 8 % ročne. Odporkyňa na splatenie úveru v období od 28.10.2005 do 31.12.2008 poukázala sumu 986,83 Eur, ktorá bola započítaná na poplatky za správu úveru v sume 74,69 Eur, na poplatky za upomienky v sume 99,58 Eur, na úroky z omeškania v sume 22,21 Eur, na zmluvné úroky v sume 486,35 Eur a na istinu suma 304 Eur. Od 01.01.2009 do 17.09.2011 odporkyňa zaplatila sumu 67,43 Eur, ktorá bola navrhovateľom započítaná na poplatky v sume 15,98 Eur, na úroky z omeškania v sume 8,29 Eur, na zmluvné úroky v sume 43,16 Eur. Na istinu nebola započítaná žiadna suma. Po podaní návrhu na súd odporkyňa na splatenie

úveru poukázala sumu 108,02 Eur. Z prehľadu transakcií na úverovom účte odporkyne založeného v spise na čl. 59 súd zistil, že odporkyňa v období od 14.05.2012 do 14.03.2013 na splatenie úveru poukázala sumu 410 Eur (v tejto sume bola započítaná aj suma 108,02 Eur, ktorú odporkyňa podľa vyjadrenia navrhovateľa zaplatila po podaní návrhu, po dni 13.08.2012). Celkom na splatenie úveru odporkyňa poukázala sumu 1.464,26 Eur, t. j. 986,83 Eur + 67,43 Eur + 410 Eur. Poskytnutý úver predstavoval sumu 1.029,01 Eur. Konštatoval, že z článku III., bodu 4. úverovej zmluvy vyplýva, že odporkyňa prejavila súhlas, aby z došlých súm navrhovateľ najskôr uhradil splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a to v tomto poradí. Na základe uvedeného dojednania aj navrhovateľ postupoval pri priradení došlých súm odporkyňou, na základe čoho bola úverová istina splácaná ako posledná. Takéto dojednanie súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa. Vyššie uvedený spôsob splácania úveru, nákladov úveru a príslušenstva úveru spôsobil, že navrhovateľ si v prvom rade uspokojoval svoje náklady vo forme poplatkov a nákladov súvisiacich s úverom, následne príslušenstvo a až nakoniec úverovú istinu, čím sa na úverovú istinu započítala finančná čiastka len v prípade, ak predchádzajúce náklady boli uhradené v plnej výške. Takýmto spôsobom sa úverová istina nesplácala pravidelne, jej výška sa postupne neznižovala, naopak, narastali zmluvné úroky a úroky z omeškania. Uvedený spôsob splácania úveru s príslušenstvom mal aj ten následok, že omeškanie s platením úveru sa predlžovalo a neznižovala sa úverová istina, s platením ktorej bola odporkyňa v omeškani. Súd zároveň poukázal na to, že, s účinnosťou od 01.01.2008 bolo do Občianskeho zákonníka novelou č. 568/2007 Z. z. zaradené ustanovenie § 566 ods. 2, z ktorého vyplýva, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak, ktoré možno aplikovať aj právny vzťah medzi účastníkmi konania. Z uvedených dôvodov považoval zmluvnú podmienku dojednanú v Zmluve o splátkovom úvere č. 0372524657 zo dňa 28.10.2005 v čl. III., v bode 4., v ktorej dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí, za neprijateľnú. Nakoľko odporkyňa na zaplatenie úveru poukázala celkom sumu 1.464,26 Eur, t. j. 986,83 Eur + 67,43 Eur + 410 Eur a poskytnutý úver predstavoval sumu 1.029,01 Eur, návrh navrhovateľa v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo istiny, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.121,88 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia a zmluvný úrok vo výške 17,30 % ročne zo sumy 967,53 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia, návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol z dôvodu, že ku dňu 21.05.2013 bola úverová istina v plnej výške zaplatená, omeškanie odporkyne neexistovalo a splatením úveru jej zanikla povinnosť platiť dojednaný úrok. Ku dňu 20.03.2013 odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celkom sumu 1.464,26 Eur (986,83 Eur v období od 28.10.2005 do 31.12.2008, 67,43 Eur v období od 01.01.2009 do 17.09.2011 a 410 Eur v období od 14.05.2012 do 14.05.2013), čo navrhovateľ sám potvrdil a je zrejme aj z prehľadu transakcií na úverovom účte odporkyne z čl. 59 spisu. Poskytnutý úver predstavoval sumu 1.029,01 Eur. Ďalej konštatoval, že ku dňu 21.05.2013 preto nemohlo trvať omeškanie odporkyne s platením úveru, a keďže k tomuto dňu bola úverová istina zaplatená, odporkyňa nebola povinná ďalej platiť zmluvný úrok. V časti, v ktorej vzal navrhovateľ podaný návrh späť, súd prvého stupňa v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O zmene návrhu rozhodol podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporkyňa trovy konania neuplatnila a navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, pretože vo veci nebol úspešný.

Proti rozsudku, okrem výroku, ktorým bolo konanie z dôvodu späťvzatie návrhu čiastočne zastavené, a ktorým bola pripustená zmena návrhu, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a vyhovenia návrhu, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. f) a d) O.s.p. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že zmluvnými stranami dohodnutý spôsob započítania dlžných súm je neprijateľnou podmienkou, považuje za nepravdivé a ničím neodôvodnené. Uviedol, že v prípade, ak by si odporkyňa plnila svoje povinnosti riadne a včas, istina by bola splácaná pravidelne a jej výška by sa postupne znižovala. V danom prípade nebola istina splácaná pravidelne a úroky narastali jedine z dôvodu, že odporkyňa neuhrádzala splátky vo výške a v čase, ako sa zaviazala v súlade so zmluvou o splátkovom úvere, a tak dohodnutý spôsob započítavania splátok odporkyne nie je v žiadnom prípade možné považovať za neprijateľnú podmienku. Dôvodil, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje všetky náležitosti v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, neobsahuje žiadnu neprijateľnú podmienku. Vzhľadom na povahu úverového vzťahu, je vo

vzťahu k zákonu o spotrebiteľských úveroch lex generalis práve Obchodný zákonník. Zmluva bola v súlade aj s jej výslovným znením (čl. V bod 4 zmluvy) uzatvorená medzi účastníkmi podľa Obchodného zákonníka. Ďalej citoval z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Košiciach, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Českej republiky. Citoval ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka s tým, že ak účastníci akejkolvek zmluvy zvolia Obchodný zákonník ako právo použiteľné na ich záväzkový právny vzťah, budú sa na nich v prvom rade vzťahovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, vrátane ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. Trval na tom, že zmluvná podmienka o spôsobe započítania úhrad odporkyne výslovne uvedená v čl. III bode 4 Zmluvy o splátkovom úvere v žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami, a tak nemôže byť posúdená ako neprijateľná podmienka. Navyiac, uvedený spôsob započítavania sa uplatní aj podľa Obchodného zákonníka, ktorý je na daný právny vzťah ako absolútny obchod potrebné aplikovať. Nesúhlasil ani so zamietnutím návrhu v časti úrokov z omeškania. Poukazoval na to, že v súlade s dohodou zmluvných strán bola odporkyňa povinná platiť mesačne, t. j. vždy posledný deň kalendárneho mesiaca riadny úrok v pevnej výške 17,30 % p.a., pričom uvedená úroková sadzba je porovnateľná so sadzbou uplatňovanou inými bankovými inštitúciami v danom období. V súlade so zmluvou o splátkovom úvere sa odporkyňa zaviazala platiť aj poplatky a úroky z omeškania v súlade so sadzobníkom navrhovateľa, VOP a Úverovými podmienkami. Celková dlžná suma v tej výške, v akej si ju uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní, v danom prípade vznikla z dôvodu, že si odporkyňa neplnila riadne a včas svoje povinnosti a nesplácala úver v súlade so zmluvou o splátkovom úvere, pretože ak by odporkyňa riadne uhradila splátky, bola by výška celkovej dlžnej sumy a na konci dňa odporcom uhradenej sumy oveľa nižšia. Za podmienok, ak by navrhovateľka splnila svoje povinnosti riadne a včas, nedošlo by k nárastu dlžnej sumy. V nijakom prípade však nie je možné, aby bol navrhovateľ podstatne znevýhodnený oproti odporkyňi, ktorá by bola týmto rozhodnutím súdu zvýhodnená a neprímerane chránená, napriek skutočnosti, že si neplnila svoje povinnosti riadne a včas, a tak sama spôsobila navýšenie ceny úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa nikdy dôvodne nespochybnila existenciu nároku navrhovateľa, zastáva názor, že súd prvého stupňa neprímerane zvýhodnil stranu odporkyne, zamietol žalobný návrh v celom rozsahu napriek skutočnosti, že navrhovateľ splnil všetky požiadavky súdu uvedené vo výzvach, keď súdu prvého stupňa v predložených vyjadreniach riadne preukázal dôvodnosť ním podaného žalobného návrhu. Mal za to, že z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa konal svojvoľne, dospel k arbitrárnemu rozhodnutiu, keď bez relevantného odôvodnenia návrh navrhovateľa zamietol Nerešpektoval základnú zásadu súkromného práva, a to zásadu rovnosti účastníkov. Rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné, nepresvedčivé, protiústavné.

Odporkyňa sa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu domáhala potvrdenia napadnutého rozsudku. Poukazovala na tú skutočnosť, že pôžičku od navrhovateľa vo výške 1.029,01 Eur zaplatila, aj keď s problémami a s omeškaním, vo výške 1.464,26 Eur, a preto nevidela dôvod na zaplatenie ďalších 1.253,21 Eur. Poukazovala na to, že so splácaním pôžičky mala problémy pre zlú finančnú situáciu. Pôžičku si však zobrala iba jednu, a preto nevidí dôvod na zaplatenie ďalších 1.253,21 Eur, ako by mala pôžičky dve.

Navrhovateľ svojím podaním zo dňa 05.03.2014 zbral v celom rozsahu návrh späť, navrhol, aby odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nebude mať právo na náhradu trov konania. Späťvzatie návrhu doplnil podaním zo dňa 12.03.2014. Uviedol, že návrh v celom rozsahu berie späť z dôvodu, že sa rozhodol odporkyňi dlh odpustiť, vzhľadom na skutočnosť, že vymożenie pohľadávky od odporkyne je nereálne.

Na základe výzvy odvolacieho súdu, odporkyňa oznámila, že so späťvzatím návrhu nesúhlasí.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Späťvzatie návrhu je procesný úkon navrhovateľa, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom, poprípade v presne určenej časti nemá záujem, a že je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu nebude v tomto rozsahu súdom meritórne rozhodnuté. Avšak účinnosť dispozičného úkonu späťvzatia návrhu po rozhodnutí súdu prvého stupňa závisí od súhlasu druhého účastníka konania. Odvolací súd pripustí späťvzatie návrhu alebo čiastočné späťvzatie návrhu len v prípade, ak došlo k procesne účinnému úkonu o späťvzatie, ako aj procesne účinnému udeleniu súhlasu druhého účastníka so späťvzatím. V opačnom prípade, ak nie sú splnené obidva tieto predpoklady, rozhodne tak, že späťvzatie nepripustí a vo veci pokračuje.

Odvolací súd v dôsledku nesúhlasu odporcu so späťvzatím návrhu, s poukazom na citované zákonné ustanovenie, rozhodol tak, že späťvzatie návrhu nepripustil. Z uvedených dôvodov odvolací súd pokračoval v odvolacom konaní.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výrok, ktorým bolo určené, že zmluvná podmienka, dojednaná v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2005 v článku III., v bode 4, v ktorej dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatené poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a v tomto poradí, je neprijateľná, ako aj vo výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh zamietol.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom nebol výrok, ktorým súd prvého stupňa v časti, v ktorej navrhovateľ vzal podaný návrh späť podľa § 96 ods. 1 O.s.p., konanie zastavil a vo výroku, ktorým pripustil zmenu návrhu v časti sadzby úrokov z omeškania. V týchto výrokoch rozsudok okresného súdu nebol účastníkmi napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojil aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva.

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplata sumy 1.359,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.121,88 Eur od 04.07.2012 do zaplata, s riadnym úrokom vo výške 17,30 % ročne zo sumy 967,53 Eur od 04.07.2012 do zaplata. Uviedol, že suma 1.359,55 Eur predstavuje peňažný záväzok pozostávajúci z istiny vo výške 967,53 Eur, z riadnych úrokov vo výške 154,35 Eur a úrokov z omeškania vo výške 237,67 Eur ku dňu 03.07.2012. V priebehu konania vzal návrh v časti o zaplata sumy 106,34 Eur, 8 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.121,88 Eur od 04.07.2012 do 20.05.2013, zmluvného úroku 17,30 % ročne zo sumy 967,53 Eur od 04.07.2012 do 20.05.2013 späť, konanie bolo v tejto časti zastavené. V časti sadzby úrokov z omeškania súd prvého stupňa pripustil zmenu návrhu z 8 % na 5 % ročne.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odporkyňa bola dlžníčkou právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2005, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni v sume 31.000,- Sk (t. j. 1.029,01 Eur), ktoré sa zaviazala zaplatiť so 17,3 % ročným zmluvným úrokom, s poplatkom za správu úveru v sume 50,- Sk mesačne v mesačných splátkach po 829,- Sk s tým, že splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.10.2010. Ročná percentuálna miera

nákladov predstavovala 9,92 %. Úroky z omeškania boli v prípade porušenia povinností odporkyne splácať poskytnutý úver riadne a včas dojednané vo všeobecných obchodných podmienkach vo výške 8 % ročne. V bode III., bod 4 zmluvy o splátkovom úvere sa uvádza, že „dlžník súhlasí“, že z došlých súm veriteľovi najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí“. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odporkyňa do 14.03.2013 navrhovateľovi poukázala sumu 1.464,26 Eur.

V danej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a preto je ho potrebné v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za dodávateľa. Odporkyňa ako fyzická osoba pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto je potrebné považovať ju v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka za spotrebiteľa a predmetnú zmluvu posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na konštatovanie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, utvára sa priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú žiadne pochybnosti, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, a či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej (predtlačenej) zmluvy.

V zmysle § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

V zmysle odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Právna úprava ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka reaguje na situácie, keď priamo (najmä v spotrebiteľskej) zmluve si poskytovateľ služby vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu.

Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne istiny. Tento vždy prítomný záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2008 aj v uvádzanom § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Odvolačný súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy, vedúce k opísanému stavu, je v neprospech spotrebiteľa, a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľná podmienka vo formulárovej zmluve je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

V zmluve o splátkovom úvere bol dojednaný spôsob započítania jednotlivých platieb odporkyne v čl. III., bod 4, a to tak, že bez ohľadu na účel platby, stanovený odporkyňou, je navrhovateľ oprávnený započítať jej platbu na svoju pohľadávku v poradí: splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky, istina. Aj podľa názoru odvolacieho súdu toto dojednanie spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa, pretože si tým odporkyňa nepochybne zhoršuje svoje zmluvné postavenie, nakoľko sa vopred vzdáva svojho práva účinne určiť poradie započítania svojej platby, ktorú má vykonať až v budúcnosti. Uvedené dojednanie preto aj odvolací súd považuje za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože navyše bez primeraných dôvodov umelo predlžuje splatenie záväzku odporkyne zo spornej zmluvy o úvere v prípade jeho plnenia.

Súd prvého stupňa správne ustálil i to, že pokým odporkyňa na zaplatenie úveru poukázala celkom sumu 1.464,26 Eur, keď poskytnutý úver predstavoval sumu 1.029,01 Eur, návrh navrhovateľa bol v tejto časti nedôvodný. Rovnako súd prvého stupňa správne konštatoval nedôvodnosť návrhu aj v časti návrhu, týkajúceho sa uplatneného príslušenstva istiny z dôvodu, že ku dňu 21.05.2013 odporkyňa v omeškaní s platením úveru nebola, pretože k tomuto dňu bola úverová istina zaplatená.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odporkyne bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p., keď úspešnej odporkyni náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej ani trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.